

JORDI DOMÈNECH

TEXT DE:

MIQUEL DESCLOT

CANTATA CORAL
ARCÀDIA

PER A QUATRE COPS

(COR INFANTIL, COR DE VEUS BLANQUES, COR MASCULÍ
I COR MIXT, AMB CONGREGACIÓ AD LIB.)

I CONJUNT INSTRUMENTAL

DINSIC
Publicacions Musicals

Cantata Coral ARCÀDIA

Partitura de butxaca

Per a quatre cors
(cor infantil, cor de veus blanques, cor masculí
i cor mixt, amb congregació ad lib.)
i conjunt instrumental

© Jordi Domènech

© Drets cedits a: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna 10, Entl. 3a - 08002 Barcelona
<http://www.dinsic.es> - e-mail: dinsic@dinsic.com

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

1a edició: desembre de 2010

Imprès a: Service Point
Pau Casals, 161-163
08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B:40.709-2010

ISMN:979-0-69210-642-5

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, comprenent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Material de lloguer (partitura general i partícels):

Material de alquiler (partitura general y partícelas):

Rental material (score and parts):

DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna 10 Entl. 3a - 08002 - Barcelona
tel. +34 93 318 06 05 - fax +34 93 412 05 01
<http://www.dinsic.cat> - www.dinsic.es - www.dinsic.com
e-mail: dinsic@dinsic.com

VIATGE AMB ARCA

El mite del diluvi, càstig i regeneració, de presència tan important a la literatura sagrada jueva i a la literatura babilònica, és en realitat un mite universal. Ha desvetllat pertot tanta fascinació que no ha deixat mai d'inspirar llegendes i ficcions artístiques de tota mena (literàries, pictòriques, musicals, cinematogràfiques...) arreu del món, des de les sublims pintures de Miquel Àngel a la volta de la Capella Sixtina fins a les novel·les d'entreteniment sobre Indiana Jones, passant pels anònims misteris medievals o l'ambiciosa música d'Igor Stravinsky o Benjamin Britten.

A l'hora de fer plans per a una nova cantata coral, en Jordi Domènech i jo vam pensar de recórrer també nosaltres al vell mite del diluvi per donar una explicació venerable a la creació humana dels mons d'imaginació, dels petits paradisos de les obres d'art, que al llarg dels segles ens han donat recer contra les insatisfaccions, les frustracions i els anhels incerts de la nostra vida terrenal. Un món imaginari que vam fer derivar del seguici de Noè durant el diluvi i que vam personalitzar en algunes de les criatures de ficció més conegudes de la història d'Occident. Com que era evident que Noè no s'hauria pogut endur en una sola arca una mostra de tot el que vivia a la terra, ens vam inventar un autèntic comboi de cinc grans naus, cinc arques, comandades pel vell Noè i els tres fills que li atribueix el text bíblic, Sem, Cam i Jàfet, i encara un quart fill que ens vam imaginar pel nostre compte (i que va merèixer el nom d'Àngel, en record del guardià del Jardí d'Edèn, el Paradís Terrenal del llibre del *Gènesi*).

En la nova ficció, la força catastròfica del diluvi separa i dispersa les cinc arques, que troben sengles rums propis. La de Noè cap a ponent, cap a l'occident, on arribarà amb les bèsties que seran pròpies d'Amèrica; la de Jàfet cap a tramuntana, cap al nord, on s'instal·larà amb les bèsties que llavors seran pròpies d'Europa; la de Cam baixa cap a migjorn, cap al sud, on es plantarà amb les bèsties que esdevindran pròpies de l'Àfrica; i la de Sem es desplaça cap a llevant, cap a l'orient, on finalment farà port amb les bèsties que resultaran pròpies de l'Àsia. I la cinquena arca? On pot anar la nau d'Àngel? Esgotats els quatre punts cardinals, l'arca d'Àngel troba un rumb inconegut i fa proa a un gegantí arc al cel, un arc iris que sembla que els franquegi l'entrada a un refugi de repòs. En efecte, un cop passada aquella arcada, la nau es troba en una terra aparentment fora de la dimensió geogràfica dels punts cardinals, i Àngel hi desembarca amb les seves criatures, que poblaran el nou món per sempre i hi esdevindran endèmiques. Aquest nou món, enllà del nostre, habitat per criatures que als ulls dels humans terrenals han de semblar inevitablement fantàstiques, és el paradís de la ficció, un paradís accessible només a través del passatge de la imaginació, una facultat humana tan excelsa i important com la intel·ligència.

La segona part de la cantata se centra en una visita a alguns d'aquests habitants oblidats de la terra de la ficció, com a expansió pintoresca de turisme literari per una mena de parc criptozooològic. El Centaure de la mitologia clàssica grecollatina, la Sirena de diverses mitologies (inclosa la catalana, per intervenció memorable de Joan Maragall), el Ieti de la mitologia de l'Himàlaia, l'antropofàgica Manticora de la mitologia persa, el sanguinolent Vampir de la mitologia dels Cárpat, l'Unicorn de la mitologia de l'Índia trasplantat amb èxit a la mitologia medieval europea, etcètera.

Així com la primera part de la cantata es clou amb un lament de les víctimes del dal·tabaix del diluvi, la segona es tanca amb una celebració del nou món descobert per Àngel, el continent imaginari on ens és donat de ser feliços per uns moments no gens imaginats.

Miquel DescLOT
Estiu del 2010

Aquesta arca és, de totes les peces que he escrit, la que més m'ha costat de fer arribar a port. Primer, per la seva llargària i segon, perquè, malgrat que es podria comparar a nivell d'efectius amb "Les dotze van socant", a diferència d'aquesta només hi ha dues melodies manllevades: els dos himnes.

A continuació us dono unes recomanacions abans d'abordar (mai millor dit) aquesta cantata. Hi ha un moment empipador a *El Ieti i la Salamandra* (núm. 10): l'acord anacrúsic a l'inici de la melodia s'hauria de fer molt ràpid i, per anar bé, afinat. Us proposo dues solucions si veieu que als vostres xics no els queda l'entrada ben polida: fer només la nota inferior de l'acord (les altres ja les fan els instruments o el piano) o, tal com m'ha suggerit una directora amiga, dividir el cor en dos: un petit grup que fa l'acord i un *tutti* que fa la melodia. A *El Vampir i el Licantrop* (núm. 13) he escrit una part per a *darbuka*, molt ètnica però repetitiva, esperant que el percussionista animi la festa de manera improvisada. Encara que no permet tanta disbauxa com "Les dotze van sonant" perquè no té tantes possibilitats de combinar els diversos cors, tingueu present que podeu organitzar els *tutti* segons els vostres efectius. Per exemple, la tercera estrofa d'*El cant de les criatures* (núm. 5) podeu fer-la només amb el cor mixt o confeccionar un supercor amb tots els efectius que teniu a l'escenari. (Potser no seria la millor idea, perquè just aquesta estrofa és escrita de manera íntima i en piano, però així sabeu què vull dir).

El final de la cantata fa servir un baix extret d'una cantata de Bach, la 154, on aquesta part acompanya un solo de contralt que m'ha donat grans alegries. Com a homenatge al cantor (i perquè m'anava de meravella) l'he posat aquí, acompanyat i acompanyant els goigs de la verge del meu poble.

Per acomiadar-me, un record per a en Cèsar Femenia, que m'ha assessorat amb la part per a la trompeta, i per a en Marc Casas, artífex de molts dels efectes de la partitura, amb la percussió. I també per a en Miquel Descot, perquè sóc molt pesat. A tots ells, moltes gràcies. I a vosaltres: bona arca!

Jordi Domènech
Sibil·la, Estiu 2010

Dedicada a tots els amics de la música de Manlleu, que en són molts i fidels,
i a l'associació "Amics de la Música" nascuda ja agambada, com Atenea.

La cantata coral "Arcàdia" fou encarregada per l'Associació "Amics de la música de Manlleu", fundada l'any 2009, en motiu de la cloenda del XX Aniversari del Cicle de Concerts de Manlleu.

La partitura s'estrenarà a Manlleu, a la Parròquia de Santa Maria, el desembre de 2010, amb la participació del Cor Infantil de l'Escola Municipal de Música de Manlleu, Nàïades-Cor de Noies, Cord'Homes, Coral Regina i Coral Canigó, a més de cantaires de Serpencanta i altres cors de la comarca com a congregació, dirigits tots per Jordi Lluch.

CANTATA CORAL

ARCÀDIA

Cantata per a 4 cors
(Cor infantil, Cor de veus blanques,
Cor d'homes i Cor mixt),
congregació i petit conjunt instrumental

PART I

1. El diluvi (Cor mixt i Cor infantil) 9
2. Perduts en la tempesta (Cor mixt) 13
3. Els cinc destins (Cor mixt, Cor de veus blanques i Cor d'homes) 19
4. Les arques (Cor de veus blanques) 22
5. Cant de les criatures (Tutti i congregació) 25

II PART

6. Un arc per a una arca (Cor infantil i Cor mixt) 29
7. Fora del mapa (Cor infantil i Cor mixt) 32
8. El desembarcament (Conjunt instrumental) 34
La joia de les altres criatures
9. La Sirena i el Centaure (Cor de veus blanques i Cor d'homes) 38
10. El Ieti i la Salamandra (Cor infantil) 41
11. El Griu, el Basilisc, el Drac i la Manticora (Cor d'homes) 44
12. La Verge i l'Unicorn (Cor de veus blanques) 50
13. El Vampir i el Licantrop. Dansa turca (Cor infantil) 53
14. El Fènix (Cor mixt) 59
15. El Paradís terrenal, amb Àngel (Tutti i congregació) 60

CONJUNT INSTRUMENTAL:

Flauta/ flautí

Oboè/ corn anglès

Clarinet/clarinet baix

Trompeta en do

Trompa en F

Tuba

Orgue

Percussió: (marimba, glockenspiel, darbouka, caixa, 3 woodblocks, pandereta, triangle, plat, fuet)

Durada: 50 minuts

PART I

1. El diluvi

(Cor mixt i Cor infantil)

Lento (♩ = 46) *rit.* **Allegro** (♩ = 68)

Trompeta en Do *f* **CADENZA** *p*

Trompa en Fa

Tuba

Percussió *Caixa* *pp* *ff*

Marimba

Flauta/ flauti *ff*

Oboè/ Corn anglès *ff*

Clarinet en Si⁺ Clarinet baix *ff*

Cor infantil

Cor

Orgue

3. Els cinc destins

(Cor mixt, Cor de veus blanques i Cor d'homes)

Fotocopiar les partitures sense l'autorització de l'editor és il·legal • PB-17

171 **Encara més lent** ♩ = 56

Tpa. _____

Tba. _____

Mba. _____

Fl. _____

COR VEUS BLANQUES

molt lligat i tranquil

p La tem-pest-a em-pen - yi - a les ar - ques la de Já-fet al nord de-ri - va - va La de Cam per mig-jorn es per-di -

COR MIXT

p Contralts per cinc vi-es de mar di-fe-rents: amb les fo-ques i els rens en-tre vents.

p Baixos per cinc vi-es de mar di-fe-rents: amb les fo-ques i els rens en-tre vents.

COR HOMES

p La tem-pest-a em-pen - yi - a les ar - ques la de Já-fet al nord de-ri - va - va La de Cam per mig-jorn es per-di -

176 *mp*

a I No - è per po-nent se sal - va - va

p amb els llo - ros, els nyus i els lle - ons. amb els pu - mes ru - gents i els bi - sons.

p amb els llo - ros, els nyus i els lle - ons. amb els pu - mes ru - gents i els bi - sons.

mp

a I No - è per po-nent se sal - va - va

Recit.

pp

G.O.

Org. _____

4. Les arques

(Cor de veus blanques)

Allegro (♩ = c. 120)

205 Triangle

Perc. *p*

Mba. *p*

Fl. *pp* *pp* *p* *p*

C. *pp* *pp* *p* *p* *mf* *p*

COR VEUS BLANQUES

No - è, _____ No - è, _____ No - è, _____ No - è, _____

El vell No - è, als seus sis-cents anys, bas - ti - a, _____
La gros-sa, per me-nar - la ell en per-so - na, _____

212

C. *p* *p* *p* *mf* *f* *mf*

No - è, _____ No - è, _____ No - è, _____ No - è, _____

se - guint el ma - na - ment des - cre - a - è, _____ cine ar - ques, per a ell i _____ la fi - lla - da _____ i
les al - tres, per als fills i els _____ seus in - fants: _____ Sem, Cam i Ja - fet a les _____ tres pri - me - res, _____ i

218

Tpt. *mf* *mf*

Tpa. *mf* *mf*

Tba. *mf* *mf*

Mba. *mp* *f* *sf*

Fl. *pp* *f*

Ob. *f*

Cla. *pp* *f*

C. *cresc.* *f* *f*

No - è, _____ No - è, _____

tot el que vi - vi - a al món ro - dó _____ Ah!
Àn - gel a l'ul - ti - ma, re - re els _____ ger - mans _____ Ah!

Org. *Recit.* *pp*

Fotocopiar les partitures sense l'autorització de l'editor és il·legal • PB-17

5. Cant de les criatures

(Tutti i congregació)

Melodia antiga anglesa: All people that on earth do dwell

Lent i solemne $\text{♩} = 56$

252

Tpt. *p*

Org. *Recit. p*

260

Tpt.

Org.

TUTTI

268

C. *f*

Org. *f*

Els que a la ter-ra hem fet ar - rel, vo - lant, ne - dant o ca - mi - nant, al - cem al so - bi -

285

Tpa. *f*

Tba. *f*

C. *f*

HOMES *f*

ra del Cel la nos - tra por de su - pli - cant.

Ei, que ens ha fet i i - ma - gi - nat

Org. *mf*

II PART

6. Un arc per a una arca

(Cor infantil i Cor mixt)

Moderato (♩ = 90)

395

Wood block agut, efecte "upa d'olla que cau"

Perc.

Corn angles

Ob.

mp

Més lent (♩ = 65)

402

Ob.

Cla.

p

COR INFANTIL

p

L'ar-ca d'Àngel se-gui - a - u-na al-tra ru-ta fin lla - vors in-sa-bu - da - de tot-hom, i ar-ri - ba-va, en-tre som - nis, a u-na por-ta que s'o-

i ar-ri - ba-va, en-tre som - nis, a u-na por-ta que s'o-

Tempo de marxa (♩ = c. 84)

409

Tpa.

Tba.

Perc.

Mba.

mf

Ob.

(canvi a oboè)

mf

Cla.

Cor inf.

bri-a u-na ter - ra sen - - se nom.

bri-a u-na ter - ra sen - - se nom.

Org.

Recit.

ppp

7. Fora del mapa

(Cor infantil i cor mixt)

445

Tpa.

Tba.

Cor inf.

COR INFANTIL

p ca - pi - tà del ____ vai - xell, a - lli - be -

p Àn - gel és el pri - mer de - car ter - ra, ____ i quan veu que els pe - rills ja no els a - guai - ten ____

Org.

454

Tba.

Perc.

caixa
pp cresc. poc a poc

Fl.

p *mf* *p* *mf*

Ob.

p *mf* *p* *mf*

Cla.

p *mf* *p* *mf*

Cor inf.

mf ra el ____ por - tell. que li han con - fi - at to - tes can - ten ____ de

mf Van sor-tint de la nau les cri - a - tu - res ____ i en sen-tir-se vi - vents i a - lli - be - ra - des, ____

Org.

8. El desembarcament

(Conjunt instrumental)

472 **Allegro** (♩ = 90)

f

Tpt.

Tpa.

Tba. **ff marcato sempre**

Perc. **ff** *Plai*

Fl. **mf** **f**

Ob. **mf** **f**

Cl. **mf** **f**

Cor inf. **ff**
da és un vi. és un vi".

Cor **ff**
da és un vi. és un vi".

Cor **ff**
pa On la vi - da és un vi".

Cor **ff**
da és un vi. és un vi".

Org. **ff** *marcadissim*
ff *marcato sempre*

Fotocopiar les partitures sense l'autorització de l'editor és il·legal • PB-17

LA JOIA DE LES ALTRES CRIATURES

9. La Sirena i el Centaure

(Cor de veus blanques i cor d'homes)

539 *Allegro* (♩ = 116)
Glacenspiet

Mba. *mf* *Solo* *mf* *sf*

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *p*

Flauta

556

Mba. *accel. i cresc. ad lib.* *f*

573 *Moderato* (♩ = c. 110)

Mba. *f*

Cor *mf*

COR DE VEUS BLANQUES

Bai-xa, a - cos-ta't a la ri - - ba, per-què et ve - gi més de prop, bai-xa, bès-tia sen - si -

Bai-xa, a - cos-ta't a la ri - - ba, per-què et ve - gi més de prop, bai-xa, bès-tia sen - si -

Org. *G.O.* *p* *Recit.*

587

Cor *p*

ti - va, que m'a-gra - da el teu ga - lop a la sor - ra vi - va. Bai-xa, a - cos-ta't a la ri - ba, la

ti - va, que m'a-gra - da el teu ga - lop a la sor - ra vi - va. Bai-xa, a - cos-ta't a la ri - ba, la

Org. *p*

10. El Ieti i la Salamandra

(Cor infantil)

661 Allegro (M.M. $\text{♩} = c. 120$)

661

Tpt. *f* *sfz* *f* *p* *sfz* *f* *sfz*

Tpa. *f* *sfz* *f* *p* *sfz* *f* *sfz*

Tba. *f* *sfz* *f* *p* *sfz* *f* *sfz*

Mba. *Baqueta dura* *fff*

Fl. *f* *sfz* *f* *p* *sfz* *f* *sfz*

Ob. *f* *sfz* *f* *p* *sfz* *f* *sfz*

Cla. *f* *sfz* *f* *p* *sfz* *f* *sfz*

Org. (només per la repetició)

671

Tpt. *sfz* *p* *f* *mf* *f* *mf*

Tpa. *sfz* *p* *f* *mf* *f* *mf*

Tba. *p* *f* *mf* *f* *mf*

Mba. *mp*

Fl. *p* *f* *mf* *sfz* *sfz*

Ob. *p* *f* *mf* *sfz* *sfz*

Cla. *sfz* *p* *f* *mf* *sfz* *sfz*

Cor inf. *f* *sfz* *sfz*

Org. *Recit. p* *mf* *Recit.*

Fuig, fi-lla de la fla-ma-ra - da, vés
 Fuig, tu, lla-nut de les con-ges-tes, vés
 Fuig, fi-lla de la fla-ma-ra - da, vés
 Fuig, tu, lla-nut de les con-ges-tes, vés

G.O.

11. El Griu, el Basilisc, el Drac i la Mantícora

(Cor d'homes)

NOTA: el cor es divideix en quatre grups, un per cada personatge

707 **Moderato** (♩ = c. 110)

Tpt. *p* *sfz* *p* *sfz* *ff*

Tpa. *p* *p* *p* *sfz*

Tba. *p* *sfz* *ff*

Perc. *Baqueta tova* *ff*

Fl. *Grisol, amb la baqueta perpendicular a la planxa* *Flauti* *ff*

Ob. *ff*

Cla. *(Canvi a clarinet)* *p* *sfz* *p* *ff*

Org. *G.O.* *ff* *ff* *ff*

713 **Moderato** (♩ = c. 100)

Tpt. *p*

Tpa. *p*

Tba. *mf* *p*

Perc. *p*

Fl. *mf*

Ob. *mf*

Cla. *p*

Cor *mf*

Org. *ff* *Rect.* *mf*

EL GRIU: Si-gui al cel o bé a la ter-ra, no hi ha u-na-ur-pa més po-
EL DRAC: U - nes go-tes de ben - zi-na em fa - ri - en més ar-

(Cor mixt)

966

Fotocopiar les partitures sense l'autorització de l'editor és il·legal • PB-17

Org

ELS TRIPULANTS DE L'ARCA

	<p>ÀNGEL Missatger de Déu, per a la tradició judaica, cristiana i islàmica. Per a altres tradicions, ésser espiritual en general. Tot i que se'l considera asexual, a la tradició occidental se'l sol representar com un home amb ales. Els angeòlegs distingeixen diferents jerarquies d'àngels.</p>
	<p>SIRENA A la mitologia grega, criatura mig dona mig ocell. A l'Edat Mitjana europea, criatura mig dona mig peix. Les sirenes sempre s'han caracteritzat pel seu poder d'atracció sobre els mariners, per destruir-los o per portar-los sort, segons les tradicions.</p>
	<p>CENTAURE A la mitologia grega, criatura mig home mig cavall (amb dos braços d'home i quatre potes de cavall). El poble dels centaures habitava els boscos de certes muntanyes gregues, on tenien fama de ser rudes i brutals com cavalls salvatges.</p>
	<p>IETI Mena de simi gegantí de pelatge blanc que viu als freds boscos de l'Himàlaia, segons la mitologia local. També se'l coneix com a l'Home de la Neu.</p>
	<p>SALAMANDRA La salamandra és un amfibi urodel molt vistós, de pell negra lluent amb taques d'un groc molt viu recoberta d'una mucositat verinosa. L'animal aquàtic real, però, va passar a la mitologia com a misteriós i temut habitant del foc, aliat de bruixes i bruixots.</p>
	<p>EL GRIU O GRIFÓ Criatura alada mig àguila mig lleó, amb els poders i la noblesa llegendaris de la reina del cel i del rei de la terra. Originari de les antigues cultures asiàtiques i traspassat a Europa. El déu grec Apol·lo es va servir d'un griu per custodiar el seu tresor.</p>

	<p>EL BASILISC Mena de serp que avança dreta, només amb la cua a terra, dotada amb el poder de petrificar amb la mirada. Antigament es creia que l'alè del basilisc era verinós i devastador. Sembla que només el gall se li podia resistir.</p>
	<p>EL DRAC Rèptil gegantí molt conegut a totes les cultures d'Àsia i Europa. Mena de serp alada amb urpes, amb un alè pudent i fogós capaç de cremar-ho tot. Entre nosaltres també se'l coneix com a Vibria. Si a Occident és un animal temible, a l'Orient és portador de bona sort. El nostre comte Guifré en va matar un a la Mola de Sant Llorenç del Munt. Formava part de la corona del nostre rei Jaume I.</p>
	<p>LA MANTÍCORA Criatura amb cap d'home, cos de lleó i fibló d'escorpi, inoculador de verins letals, originària de l'Àsia. Especialment temuda per la seva dieta basada en carn humana i per la seva voracitat desenfrenada.</p>
	<p>LA VERGE A l'Edat Mitjana s'atribuïen poders especials a les noies verges. Entre altres, el d'amansir completament la salvatge de l'unicorn.</p> <p>L'UNICORN L'unicorn o alicorn és una mena de cavall blanc amb una llarga banya plantada al mig del front, difícil de veure. No es deixa domesticar ni caçar, i només una verge el pot amansir. La banya d'unicorn té poders màgics.</p>
	<p>EL VAMPIR Mort vivent de costums nocturns que s'alimenta de sang humana fresca. Habita preferentment les muntanyes de Transilvània, pàtria del famós comte Dràcula (fill del Drac), però no va desdenyar aparèixer a l'Empordà, al segle XII, on el comte Estruc va tornar a la vida xuclant la sang dels vius, a Llers.</p>
	<p>EL LICANTROP En nits de lluna, el licantrop es transfigura d'home en llop i es comporta com una bèstia salvatge. La seva vida nocturna el fa company d'altres éssers metamòrfics com el vampir.</p>
	<p>EL FÈNIX Ocell únic de plomes daurades i vermelles que viu molts anys en terres de l'Aràbia. Quan se sent arribar a les portes de la mort es prepara una foguera amb branquillons al niu i s'hi incinera. De les cendres de l'ocell en neix un nou fènix, preparat per a una nova vida. D'aquí ve que s'hagi utilitzat com a símbol de la resurrecció.</p>

PRIMERA PART

El diluvi

Les deus del cel s'obrien tot de sobte
i l'aigua es desplomava com un mur;

morien els turons sota l'escuma
i el mar semblava ja l'únic futur;

l'onatge sacsejava les fondàries
i les altures, a un mateix conjur;

els núvols s'espessien i adollaven
l'ombrívol extermini de l'impur.

Perduts en la tempesta

Esclaten les mil llengües de les ones
contra les anques de la nau
amb el braó de fúria destructora
del front precipitat d'un brau,
i surten de les aigües bromeroses
dents i queixals de sota el blau.

Les fustes embreades de la barca
es queixen amb aguts cruixits
i les cobertes, quasi desarmant-se,
grinyolen com soldats ferits,
i des del pont el capità de l'arca
governa amb més de cinc sentits.

Els viatgers, amuntegats a l'ombra,
ajunten ploma, escata i pèl,
i aguaiten el final de tanta angoixa
sense poder ni veure el cel:
una temporalada tenebrosa
els arrossega sense arrel.

Els cinc destins

La tempesta empenyia les arqués
per cinc vies de mar diferents:
la de Jàfet al nord derivava
amb les foques i els rens entre vents.

La de Cam per migjorn es perdia
amb els lloros, els nyus i els lleons,

i Noè per ponent se salvava
amb els pumes rugents i els bisons.

La de Sem a llevant feia terra
amb els iacs, els camells i els varans.
Només Àngel ningú no sabia
on el duïen els folls huracans.

Les arqués

El vell Noè, als seus sis-cents anys, bastia,
seguint el manament descreador,
cinc arqués, per a ell i la fillada
i tot el que vivia al món rodó.

La grossa, per menar-la ell en persona,
les altres, per als fills i els seus infants:
Sem, Cam i Jàfet a les tres primeres,
i Àngel a l'última, rere els germans.

Amb ells, des del mamut fins al microbi,
es repartien tots els éssers vius,
per sobreviure a l'aigua i al dejuni
dormint en jaços o arraulits en nius.

Cant de les criatures

Els que a la Terra hem fet arrel,
volant, nedant o caminant,
alcem al sobirà del Cel
la nostra por de suplicant.

Ell, que ens ha fet i imaginat
i ens ha cedit el nodriment,
sense que ho hàgim demanat,
perquè siguem la seva gent,

també ens dictava el greu decret
que ens fa culpables d'existir,
i així ens ha dut a aquest destret
on els creats podem morir.

Cantem la joia de ser vius,
cantem el goig de ser nascuts;
cridem la ira dels captius,
cridem l'angoixa dels perduts.

SEGONA PART

Un arc per a una arca

L'arca d'Àngel seguia una altra ruta
fins llavors insabuda de tothom,
i arribava, entre somnis, a una porta
que s'obria a una terra sense nom.

Era un arc de colors suspès en l'aire
emmarcant l'avinguda d'un nou món:
set colors arquejats en mil matisos,
una porta que el sol repinta i fon.

Travessava l'entrada la quinta arca,
conduïda per Àngel al timó,
i ja en aigües serenes atracaven
els forçats mariners, sense cap por.

Fora del mapa

Àngel és el primer de tocar terra,
capità del vaixell,
i quan veu que els perills ja no els aguaiten
allibera el portell.

Van sortint de la nau les criatures
que li han confiat
i, en sentir-se vivents i alliberades,
totes canten de grat:

"Hem viscut una mort damunt les ones
que ens fa néixer a la fi.
Ara som en un lloc fora de mapa
on la vida és un vi."

La joia de les altres criatures

1. La Sirena i el Centaure

LA SIRENA

Baixa, acosta't a la riba,
perquè et vegi més de prop,
baixa, bèstia sensitiva,
que m'agrada el teu galop
a la sorra viva.

EL CENTAURE

Canta per a mi, sirena,
a la vora de la mar,
canta fins a la carena,
que el teu cant és el meu far
quan la lluna és plena.

2. El Ieti i la Salamandra

EL IETI

Fuig, filla de la flamarada,
vés on escalfa el sol,
emporta-te'n la pell foguera
ben lluny d'aquest redol,
vés a cremar la carcanada
a un altre qualsevol!

LA SALAMANDRA

Fuig tu, llanut de les congestes,
vés on es glaça el sol,
on les muntanyes són tan altes
que l'ombra en porta dol,
i mai no hi canta l'ocellada
i tu hi fas por tot sol.

3. El Griu, el Basilisc, el Drac i la Mantícora

EL GRIU

Sigui al cel o bé a la terra,
no hi ha una urpa més potent.

EL BASILISC

Amb dos ulls sense parpella,
faig estàtues de la gent.

EL DRAC

Les princeses i els santjordis
són un pèssim aliment.

LA MANTÍCORA

En matèria de metzines,
sóc la reina d'Orient.

TOTS QUATRE

I ara fem-nos, a palletes,
qui, de tots, és més dolent,
monstruós i mala crosta,
baladrer i sanguinolent.

EL DRAC

Unes gotes de benzina
em farien més ardent.

LA MANTÍCORA

Un cavall de tretze potes
no m'arriba a mitja dent.

EL GRIU

Un porró de sang de reina
no em vindria malament.

EL BASILISC

No hi ha menja més sucosa
que una cuixa putrescent.

TOTS QUATRE

I ara fem-nos, a palletes,
qui, de tots, és més pudent,
repugnant i mala peça,
llefiscós i repel·lent.

LA MANTÍCORA

Com m'agrada la tortura
d'un martiri llarg i lent!

EL DRAC

D'un vailet o una vaileta
me'n sé fer un rostit calent.

EL BASILISC

Si em posés unes ulleres,
creixeria el meu talent.

EL GRIU

En banderes i oriflames,
jo esgarrijo el més valent.

TOTS QUATRE

I ara fem-nos, a palletes,
qui, de tots, és més cruent,

poca-pena i mala bèstia,
fastigós i purulent.

4. La Verge i l'Unicorn

LA VERGE

Vine a dormir a la meva falda,
fera de la blancor,
reposa tota salvatgia
en aquest prat d'olor.

L'UNICORN

Vinc a dormir a la teva falda,
coixí de la blancor,
repòs de tota salvatgia,
somni de prat d'olor.

5. El Vampir i el Licantrop

EL VAMPIR

Un bon coll de damisel·la
amb artèries transversals
és millor que mortadel·la
per clavar-hi els dos ullals.

EL LICANTROP

Damisel·la o criatura,
mentre tingui bon palpís,
jo acontento la natura
mossegant tan dolç pastís.

6. El Fènix

Quan em sàpiga acabat,
com per bruixa entesa,
i amb la urgent necessitat
de la juvenesa,
moriré carbonitzat
a la cresta d'un serrat
per sorgir ressuscitat
de foguera encesa.

Fill de mi mateix granat
sense més tendresa,
i únic meu avantpassat
sobre l'herba estesa,
seré poll renovellat,
ocellic no ben plomat,
criatura del passat
al futur empesa.

El Paradís Terrenal, amb Àngel

Paradís imaginari,
paradís imaginat,
on la gent pot caminar-hi,
on tothom és esperat.
És recer de saviesa
i refugi de consol,
és floresta de sorpresa
i de goig un rierol.

Paradís imaginari,
paradís imaginat,
cal obrir-se per anar-hi
i trobar-s'hi acompanyat.
Els que hi saben ens hi guien
amb els sons i amb els colors,
amb les formes que destrien,
amb les arts dels inventors.

Paradís imaginari,
paradís imaginat,
no se'ns obre per estar-hi,
ans per ser-hi convidat.
Res no és com cada dia,
tot hi sembla fet de nou:
és un somni que somia
fins que l'hora digui "prou".

Paradís imaginari,
paradís imaginat,
quin gust és imaginar-hi,
quin gust ser-hi imaginat!